

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ingrid Schmelz

Sagsøgt: Finanzamt Waldviertel

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Unafhængiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Østrig) — gyldigheden af en passus i artikel 24, stk. 3, og i artikel 28i i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992 om ændring af direktiv 77/388/EØF og om forenklingsforanstaltninger med hensyn til merværdiafgift (EFT L 384, s. 47) samt en passus i artikel 283, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 347, s. 1) — momsmæssig særordning for små virksomheder, der tillader afgiftsfritagelse bortset fra levering af goder og tjenesteydelser, som foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet — nægtelse af afgiftsfritagelse for en afgiftspligtig, der er etableret i en anden EU-medlemsstat i henhold til ovennævnte bestemmelser — ordningens forenelighed med artikel 12, 43 og 49 EF samt med de almindelige fællesskabsretlige principper — hvis de pågældende passusser er ugyldige, ønskes en fortolkning af begrebet »årlig omsætning«, der er indeholdt dels i artikel 24 i direktiv 77/388/EØF og i afsnit IX. Beskatning, punkt 2, litra c), i bilag XV til akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Norges, Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EFT C 241 s. 335), dels i artikel 287 i direktiv 2006/112/EF

Konklusion

- 1) *Gennemgangen af spørgsmålene har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden i lyset af artikel 49 EF af artikel 24, stk. 3, og artikel 28i i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2006/18/EF af 14. februar 2006, samt artikel 283, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem.*
- 2) *Artikel 24 og 24a i direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2006/18, og artikel 284-287 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at begrebet »årlig omsætning« omfatter den omsætning, som en virksomhed i et givet år opnår i den medlemsstat, hvor den er etableret.*

(¹) EUT C 129 af 6.6.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2010 — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs mod Axa UK plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-175/09) (¹)

(Sjette momsdirektiv — fritagelse — artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) — transaktioner vedrørende betalinger og overførsler — inddrivelse af fordringer — betalingsordninger for tandlægebehandling — tjenesteydelser bestående i at inddrive og administrere betalinger for tjenesteyderens kunders regning)

(2010/C 346/21)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Sagsøgt: Axa UK plc

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal — fortolkning af artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelser — rækkevidde — begrebet »tjenesteydelser, som medfører, at der overføres beløb, og at der indtræder retlige og økonomiske ændringer« — tjenesteydelse, som består i indsamling, behandling og inddrivelse af fordringer hos kunderne til en erhvervsdrivende — betalingsordning for tandpleje

Konklusion

Artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at en tjenesteydelse ikke henhører under momsfritagelsen i denne bestemmelse, når den i det væsentlige består i at anmode en tredjemands bank om overførsel af et beløb, som tredjemand skylder tjenesteyderens kunde, for sidstnævntes regning via betalingservice, at tilsende kunden en opgørelse over de beløb, som er modtaget, at tage kontakt til den

tredjepart, som tjenesteyderen ikke har modtaget nogen betaling fra, og endelig at give instruktion til tjenesteyderens bank om at overføre de modtagne betalinger, fratrukket tjenesteyderens vederlag, til kundens bankkonto.

(¹) EUT C 153 af 4.7.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. oktober 2010 — Volvo Car Germany GmbH mod Autohof Weidenschhof GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof (Tyskland))

(Sag C-203/09) (¹)

(Direktiv 86/653/EØF — selvstændige handelsagenter — agenturgiverens opsigelse af agenturkontrakten — handelsagentens ret til godtgørelse)

(2010/C 346/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Volvo Car Germany GmbH

Sagsøgt: Autohof Weidenschhof GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 18, litra a), i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter (EFT L 382, s. 17) — agenturgiverens opsigelse af handelsagentkontrakten — handelsagentens godtgørelseskrav — national ordning, hvorefter et dette krav mistes, såfremt handelsagenten har misligholdt kontrakten på en sådan måde, at misligholdelsen begrunder en opsigelse af kontakten uden varsel, selv hvis misligholdelsen finder sted i tidsrummet mellem opsigelsen af handelsagentkontrakten og dennes ophør og agenturgiveren først har fået kendskab til misligholdelsen efter kontraktens udløb

Konklusion

Artikel 18, litra a), i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter er til hinder for, at en selvstændig handelsagent fratages retten til kundegodtgørelse, når agenturgiveren konstaterer en misligholdelse fra handelsagentens side, som har fundet sted efter

meddelelsen om kontraktens opsigelse med opsigelsesvarsel og inden dennes udløb, og som ville have kunnet begrunde en ophævelse af den omhandlede kontrakt uden varsel.

(¹) EUT C 180 af 1.8.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2010 — straffesag mod Emil Eredics og Mária Vassné Sári (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Városi Bíróság — Republikken Ungarn)

(Sag C-205/09) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2001/220/RIA — ofres retsstilling i straffesager — offerbegrebet — juridisk person — mægling i straffesager — gennemførelsesregler)

(2010/C 346/23)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szombathelyi Városi Bíróság

Tiltalte i straffesagen i hovedsagen

Emil Eredics og Mária Vassné Sári

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Szombathelyi Városi Bíróság — fortolkning af artikel 1, litra a), og artikel 10 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager — straffesag, hvor ofret er en juridisk person og hvor anvendelse af mægling er udelukket ved national lovgivning — begrebet »offer« i rammeafgørelsen — er andre personer end fysiske personer omfattet for så vidt angår mægling i straffesager? — betingelser for at anvende mægling i straffesager

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra a), og artikel 10 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager skal fortolkes således, at »offer«-begrebet ikke omfatter juridiske personer med henblik på fremme af mægling i straffesager som omhandlet i nævnte artikel 10, stk. 1.
- 2) Artikel 10 i rammeafgørelse 2001/220 skal fortolkes således, at medlemsstaterne i henhold til denne bestemmelse ikke har pligt til at muliggøre mægling for alle lovovertrædelser, hvis materielle elementer fastsat i henhold til national ret i det væsentlige svarer til de materielle elementer for lovovertrædelser, for hvilke der udtrykkeligt er foreskrevet mægling i nævnte lovgivning.

(¹) EUT C 205 af 29.8.2009.